

bidrag til dagpengefonden fra 1,85 pct. til 2,0 pct. for de tre lønmodtagertyper bliver:

Lavtlønsmodtageren	115 kr.
Funktionæren	223 kr.
Akademikeren	244 kr.

såfremt forhøjelsen var gældende i 1984.

Spørgsmål 3:

Hvilke udgifter regner ministeren med, at ændringen fra 1,85 pct. til 2 pct. vil medføre i administration?

Svar:

Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget, hvor det i afsnittet om de økonomiske og administrative konsekvenser er anført, at forslaget ikke skønnes at medføre administrative konsekvenser for det offentlige. Forhøjelsen af det personlige bidrag til dagpengefonden til 2 pct. skønnes således ikke at ville medføre administrative merudgifter.

Spørgsmål 4:

Hvor meget spares der ved lovforslaget?

Svar:

Forslaget om forhøjelsen af det personlige bidrag til dagpengefonden skønnes at medføre et statsligt merprovenu på 390 mill. kr. i 1985 (PL: løbende 1985).

Da der med den nuværende formulering af dagpengeloven ikke er fastlagt nogen regulering efter 1. april 1985 (jfr. svaret på spørgsmål 1), kan man ikke beregne en egentlig besparelse som følge af den fortsatte fastfrysning af dagpengenes højeste beløb.

Antages det imidlertid, at reguleringen skulle være som skitseret i svaret på spørgsmål 1, kan det beregnes, at den fortsatte fastfrysning vil indebære en besparelse i størrelsesordenen 50 mill. kr. i 1985.

Spørgsmål 5:

Hvor stor en persongruppe berøres?

Svar:

Forslaget om forhøjelse af det personlige bidrag til dagpengefonden vil i princippet berøre alle personer, der svarer indkomstskat til staten.

Undtaget herfra vil dog være visse personer, der kun er begrænset skattepligtige her i landet, ligesom skatteydere, der i forvejen støder mod skatteloftet, naturligvis ikke vil få nogen forhøjelse af den samlede ydelse til skat og dagpengefond.

Forslaget om fortsat fastfrysning af dagpengenes højeste beløb vil kun berøre de personer, der modtager dagpenge af den størrelse. Det skønnes, at ca. halvdelen af de personer, der modtager dagpenge fra det offentlige, får udbetalt dagpengenes højeste beløb. Heri indgår dog også personer, der får udbetalt fuld løn under sygdom, hvorfor kun arbejdsgiveren vil blive berørt af forslaget, idet arbejdsgiveren vil få udbetalt en mindre refusion for dagpengeudgiften uden for arbejdsgiverperioden, end hvis man havde gennemført en regulering af dagpengenes højeste beløb.

Herudover vil dog også alle de personer, der får udbetalt dagpenge (ikke sygeløn) fra arbejdsgiveren i de første 13 uger med dagpengenes højeste beløb, blive berørt af forslaget.

Det faktiske antal personer, der således bliver omfattet, kendes ikke, men i 1982 (5 ugers arbejdsgiverperiode) udbetaltes der ifølge dagpengeårsstatistikken dagpenge eller arbejdsgiverrefusion i ca. 600.000 afsluttede sager fra det offentlige, hvoraf der altså højst i halvdelen af sagerne blev udbetalt dagpengenes højeste beløb.

Spørgsmål 6:

Hvad vil ydelserne være med en årlig inflation på 7 pct. frem til 1987 med den gældende regulering?

Svar:

Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb var pr. 1. oktober 1982: 2.231,54 kr./uge. Dette beløb skulle efter den daværende reguleringsmetode forhøjes med 36 kr. for hver 3 points udsving i reguleringspristallet pr. henholdsvis 1. april (januar-pristallet) og 1. oktober (juli-pristallet).

Antages det, at en sådan regulering gennemføres med virkning fra 1. april 1985, og forudsættes en årlig inflation på 7 pct., kan det beregnes, at ovenstående beregningsgrundlag kan henføres til pristal 142, idet reguleringspristallet for juli 1984 bliver 143,6.